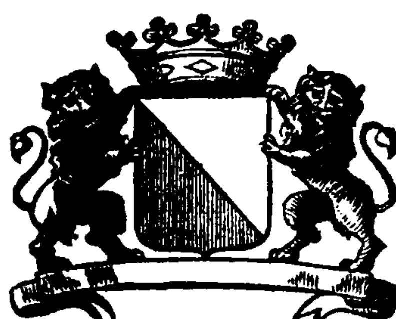
A°. 1854. N°. 252.

DINGSDAG **24 OCTOBER.**

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

De Burgemeester der stad Utrecht brengt ter kennis der Ingezetenen, dat vergadering van den Raad zal worden gehouden op Donderdag den 26. October 1854, des middags ten 12 ure.

Utrecht den 23. October 1854,

De Burgemeester voornoemd,
N. P. J. KIEN.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouders der stad Utrecht,

Gehoord de voordragt van den Heer Gecommitteerde tot het voorwezen alhier,

Brengen ter kennis van alle Stalhouders, Verhuurders van rijtuigen, Voerlieden, Slepers, en dergelijken, hun beroep binnen deze gemeente uitoefenende, dat tot het weder voorbrengen van die rijtuigen aan welke bij de plaats gehad hebbende schouw over dezelven op den 17 en 18 dezer gebreken zijn bevonden, bepaald is Woensdag den 1sten November aanstaande, des morgens van 10 tot 11 ure, aan het Oud Munster Kerkhof, welke dag en uur door gemelde Heeren Gecommitteerden is aangewezen, ook tot het te voorschijn brengen van zoodanige rijtuigen, welke om redenen bij de Commissie voldoende bevonden zijn opgegeven op gemelden 17 en 18 October niet te hebben kunnen worden voorgebragt.

Utrecht, den 23 October 1854.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
N. P. J. KIEN.
Ter ordonnantie van dezelven,
H. G. RÖMER.

UTRECHT 24 October.

Even als de zeeman, bij het zien van een zwart stipje aan den horizont, soms in vrees wordt gebragt voor den naderenden storm, die misschien zijn rank vaartuig zal vernietigen, dat hij met moeite van verre streken met rijke lading heeft aangevoerd, — evenzoo moeten wij bekommerd uitzien naar de uitbreiding, die het Oostersche vraagstuk neemt, dat, in den beginne van meer beperkt belang voor een groot deel van Europa, van lieverlede een ontzaggelijken omvang dreigt te verkrijgen.

Herhaaldelijk werd reeds gewag gemaakt van den ernstigen loop, die de gebeurtenissen schijnen te nemen, nu niet alleen de Westmagten met den Sultan den Czaar in het Noorden en Zuiden bekampen, maar ook Oostenrijk telkens stouter taal gaat spreken, en slechts nieuwe steun in Duitschland schijnt te zoeken, om van woorden tot daden over te gaan.

Het meest gewigtige der Duitsche bladen, vooral bekend om zijne goede relatiën met de Duitsche hoven, met name met dat van Oostenrijk, de *Algem. Zeit.* geeft op nieuw het bewijs, dat het de zaken, die hangende zijn, evenzeer met kommer inziet. Het bespreekt op de volgende wijze den tegenwoordigen staat van zaken:

„Zoodra Rusland de Pruth is overgetrokken, heeft het zich vijanden gemaakt, waar het vroeger vrienden had. Het heeft het bloed van duizenden in de vlakten der Karpathen doen vergieten, meerdere duizenden in de hospitalen doen wegkwijnen, zijne schuld vermeerderd, een millioen soldaten in 't veld gebragt, een millioen onderdanen daardoor aan ambacht en familie ontrukt, en drukt met die gewapende massa nog het land zelf; het heeft zijn meest belangrijken handel, dien met Engeland, belemmerd, zijne vestingen aan de Cirkassiesche kust verloren, zijne schepen laten zinken, en het dreigt zijne geheele Zwarte zee vloot, zijne oorlogshaven en al het daar voorhandene ook te verliezen. En als tegenwigt voor al die verliezen, heeft het slechts zijne hoogheidsregten over verschillende gewesten zien wegvallen. Als Rusland nu toegeeft, en door een vrede den tegenwoordigen feitelijken toestand als aanstaanden regtstoestand aanneemt, dan is de bedreiging van Europa vervuld en Rusland minstens 20 jaren in zijne ontwikkeling achteruitgezet. Niets schokt een rijk meer dan een ongelukkig afgeloopen veroveringskrijg; Zweden heeft dit na *Karel XII*'s dood, Frankrijk na de ned'laag bij Waterloo bewezen. Rusland heeft echter niet den militairen geest zijner onderdanen opgewekt, maar de godsdienst te baat genomen. Welke offers zal Europa moeten brengen, om die vlam, welke de Czaar in eigen woning ontstoken heeft, meester te worden? Niets heeft Rusland nog in werkelijkheid toegegeven, na de reeds geleden verliezen; zal dus de vrede wel te verkrijgen zijn zonder nieuwen veldtogt?

„Thans beproeft Rusland niet anders dan tijd te winnen; het hoopt Europa af te matten; alleen Rusland kan bij den langen duur van den tegenwoordigen staat van zaken belang hebben. De anders ligt geraakte Czaar heeft daarom van Oostenrijk zooveel verduurt, omdat het tijd wil en moet winnen.

„De groote onkosten zullen Oostenrijk echter welra noopen zijn oorlogstoestand prijs te geven, en Europa dreigt dan in vuur te geraken, gelijk in het begin dezer eeuw. Alleen de gesteldheid is dan zoo veranderd, dat Rusland de rol van Frankrijk op zich heeft genomen. Twee grootmagten staan op nieuw als vijanden tegenover een derde. Oostenrijk en Engeland staan weder op bijna gelijken voet als vóór den vrede van Luneville. Rusland was toen een onzeker bondgenoot, die geen reden tot vijandschap tegen Frankrijk had, en daarom spoedig afviel. Evenzeer is het nu niet dadelijk te vatten wat Frankrijk tegen Rusland drijft. Kon ook nu niet op een Friedland en Eylau een Erfurter Kongres volgen? De geschiedkundige vergelijking is echter treffender, als men op Pruissen let. Pruissen wil, gelijk toen, den vrede; het hof van Berlijn heeft geen sympathie voor Rusland, maar het wil het volk het onheil van den oorlog besparen. Het begrijpt echter nu niet, evenmin als toen, dat het door zijne bezadigdheid, door zijne vrees voor den oorlog, den toestand van Europa te erger maakt.

„Moet Oostenrijk steun zoeken bij de Westmagten, dan biedt Duitschland hetzelfde uitzigt als van af den vrede van Amiens tot 1805. Treedt Oostenrijk niet toe, dan heeft het, bij een vrede van Rusland met de Westmagten, alléén de vijandschap van den Czaar te duchten, terwijl het niet op den bijstand van Duitschland zal kunnen rekenen.

„Dat zoekt Rusland; maar Pruissen zou daardoor evenzeer als Oostenrijk lijden. Met Rusland niet bevriend, door de Zeemogendheden geminacht, door Oostenrijk niet vertrouwd, zou het de hoop van het Duitsche volk hebben teleurgesteld. Reeds nu smart het den Duitschen geest, slechts Oostenrijk vooraan te zien. Duitschland kan alleen in aanzien toenemen, door een getrouw bondgenootschap, dat aan den roemrijken slag van Leipzig doet denken. Oostenrijk doet zijn pligt; heeft Pruissen ook geene pligten? Pruissen is de noordelijke Duitsche grootmagt. De Oostzee is zijn Donau. Daar heeft Duitschland groote belangen, die Pruissen thans in bescherming kan nemen. Voor 100,000 man aan den Weichsel wordt het protokol van Londen aan flarden gescheurd; voor nog 100,000 man kan het de afschaffing van den Sond-tol verkrijgen; met de derde 100,000 man wordt Pruissen de scheidsregter tusschen het Westelijk bondgenootschap en het rijk der Sarmaten.

„Waar men zulk eene grootsche roeping heeft, daar behoort er groote gelatenheid toe, om die op te offeren voor eene roemlooze onzijdigheid!"

In overeenstemming met deze beschouwing, komt ons ook niet onbelangrijk voor, hetgeen het grootste der Engelsche bladen, de *Times*, behelst, welk blad evenwel natuurlijk nog meer anti-Russiesch gezind is, dan de *Algem. Z.*

De *Times* zegt namelijk, „dat het bijna niet denkbaar is, dat de oorlog meer uitbreiding erlange, dat het verband tusschen de 3 Noordsche hoven, na een bestaan van 40 jaren, worde verbroken, en dat de krijg in midden Europa op nieuw uitbreeke, zonder dat er veel belangrijker gevolgen uit zullen voortspruiten, dan bij het ontstaan van het geschil vermoed was. — Tot dusverre zijn alleen de verdragen, tusschen Rusland en Turkije bestaande, verbroken, evenzeer als de afzonderlijke verpligtingen tusschen de Westelijke magten en den Czaar; maar het groote werk van het Weener kongres is onaangevochten gebleven. (Ook zelfs na de afscheuring van België?) In Augustus ware de vrede nog te sluiten geweest op de vroegere grondbeginselen van het Europeesch evenwigt; van het oogenblik evenwel, dat Oostenrijk en Pruissen niet meer ten innigste met Rusland verbonden zijn, van dat oogenblik af wordt Rusland voor Duitschland de meest geduchte vijand.

„De deeling van Polen is door de Noordsche hoven bewerkstelligd. Door *Frederik* voorgesteld, door *Catharina* goedgekeurd, schreef *Maria Theresia* echter op den rand van het ontwerp, dat, „daar zoo vele mannen het wilden, zij er in zou toestemmen, maar dat lang na haar dood de gevolgen zouden ondervonden worden van het verbreken, van 't geen tot dusverre, regtvaardig en heilig was geweest." — Bij het Weener kongres, bleek dit reeds, toen prins *Metternich* aan het komité der 5 mogendheden schreef, dat Oostenrijk de grootste opofferingen zou veil hebben voor de herstelling van een onafhankelijk Poolsch rijk, omdat het onafhankelijk Polen nimmer een gevaar voor maar steeds een vriend van Oostenrijk geweest was. *Alexander* beloofde toen wel is waar, Polen als een afzonderlijk koningrijk met grondwettelijke vormen te zullen besturen; de omwenteling van 1831 gaf aan Rusland echter het voorwendsel Polen bij Rusland in te lijven.

„Frankrijk en Engeland alleen protesteerden tegen die daad. Oostenrijk draagt er echter al den last van. Zonder nu acht te slaan op de ontwerpen van enkelen over eene herziening der kaart van Europa, wordt het de vraag of althans de toestand der groote staten na een grooten oorlog geheel ongeschonden zal blijven.

„Thans, nu Oostenrijk heeft verklaard, den vrede niet van de pogingen van anderen te kunnen afwachten, en het zijne gewapende houding niet lang kan volhouden, zal de wijze waarop en de gelegenheid waarbij Oostenrijk de vijandelijkheden begint eerder van krijgs- dan van staatkundige redenen afhangen.

„Oostenrijk heeft het tegenwoordig te beslissen vraagstuk tot 4 punten willen terug brengen; maar de omzigtigheid, die het hierbij heeft betoond, bewijst, dat het zelf begrijpt, hoe onberekenbaar ver de zaken kunnen loopen.

„Veel zal thans in de regeling van die belangrijke vraagstukken afhangen van het besluit, dat Oostenrijk neemt; zijne taal beantwoordt aan alles wat men kon verwachten; de tijd nadert, waarin die stoute taal door krachtige daden moet gevolgd, of schandelijk moet opgegeven worden."

— De tijdingen van het oorlogstooneel blijven zeer onzeker. De laatste depêche, omtrent den aanvang van het beschieten van Sebastopol schijnt weder te worden weêrsproken. Daar die depêche afkomstig was van den Eng. konsul te Varna had ze nog al schijn van waarheid. Opmerkelijk is het evenwel, dat de laatste depêche van vorst *Menschikoff* van den 15. meldende, dat de belegeraars hunne batterijen begonnen op te rigten, maar dat het geschut der vesting hen verhinderde het vuur te openen, veel minder duidelijk is, dan al zijne vroegere be-

rigten. Hoe het geschut der vesting zoo dadelijk het openen van het vuur heeft kunnen verhinderen, schijnt onbegrijpelijk.

Van de versterkingen door prins *Menschikoff* ontvangen is niets met zekerheid bekend. Eerder dan te gelooven dat hij thans reeds ruim 90,000 man onder zijne bevelen zou hebben, is het denkbaar, dat de versterking zich vooreerst bij een 15,000 tal heeft bepaald. Het opzenden van zoo groote legerkorpsen schijnt althans zeer bemoeijelijkt in een streek waar de wegen niet bijzonder goed, en leeftogt per water niet kan worden aangevoerd.

Door eene dagelijksche stoombootdienst tusschen de Krim en Konstantinopel daargesteld, hoopt men weldra spoediger en zekerder berigten op den duur te zullen ontvangen.

Verkenningstogten worden nu en dan van weerszijde gedaan. Het vuren, dat bij die gelegenheden soms heeft plaats gehad, schijnt aanleiding te hebben gegeven, tot het herhaald verspreiden van het berigt van den aanvang der beschieting van Sebastopol.

De thans bekend geworden nota van Pruissen schijnt hier en daar nog al bitter van toon bij de eerste lezing. Een uittreksel er van zal men onder Berlijn vinden. Men voorziet evenmin te Berlijn als te Weenen veel goeds van den loop der onderhandelingen tusschen de grootmagten. De aanwezigheid van den eersten minister van Beijeren *v. d. Pfordten* te Berlijn vreest men, dat ook niet voldoende zal uitwerken, omdat Beijeren meer Oostenrijksch gezind wordt en de Fransche en Engelsche gezanten zeer aandringen op eene nadere aaneensluiting van Oostenrijk aan hunne politiek.

In Beijeren is intusschen eene nieuwe kieswet aan de Kamer voorgedragen, de wet van 1848 wijzigende. In Denemarken is met de ontbinding der Kamer de krisis niet geëindigd. Men herinnerde zich, dat de oppositie niet alleen in strijd is met de regering over de grondwet, maar ook over de buitenlandsche staatkunde. De oppositie wenscht eene der Westmagten meer gunstige houding.

— De opgave ter sekretarie omtrent de cholera hier ter stede is als volgt:

Op den 21. Oct. zijn in behandeling gebleven		103
tot den 22. " des middags 12 uur bijgekomen		3
		106
Overleden	3	
Hersteld	1	
		4
Bleven dien middag dus in behandeling		102
Sinds dien zijn tot den 23 Oct. 12 ure bijgekomen		8
Overleden	5	110
Hersteld	7	
		12
Bleven heden dus in behandeling		98

— Bij kon. besluit van 11 October is het Nederlandsche consulaat voor den Staat Wisconsin, thans bekleed wordende door den heer *G. van Steenwijk*, uitgestrekt tot den Staat Michigan en Minnesota Territory, en is bepaald, dat dit consulaat van Milwaukee naar New-Port verplaatst zal worden.

— Ook het voorloopig verslag van de Comm. van Rapporteurs over Hoofdst. IX *Financiën*, der Staats-begrooting voor 1855, is bekend gemaakt.

Men heeft met leedwezen opgemerkt, dat het aanzienlijk aantal ambtenaren met *één* is verminderd, terwijl het uitgetrokken cijfer met *f* 2000 is vermeerderd. Dit laatste is voorgesteld voor de toekenning van den rang van Hoofd-administrateur en tot verhoogde bezoldiging aan den Sekretaris-Generaal. De Kamer wil echter niet aannemen, dat deze laatste verhooging op haren wensch is geschied. Men heeft alleen bij diskussiën over eene vroegere begrooting gewezen op de ongelijkheid van de jaarwedden van dezen hoofdambtenaar in verband met die van andere departementen.

Men wenschte, dat de drie administratiekantoren voor de Grootboeken der Nat. Schuld tot één werden verminderd, opdat de daarvoor benoodigde som van *f* 100,000 tot *f* 25,000 konde worden verminderd. Men heeft gaarne gezien, dat de Regering de Rijks advokaten meer algemeen beschouwt als pleitbezorgers van den Staat. Men wenschte hen ook geraadpleegd te zien in de regtskwestien, die er dikwijls ten aanzien van het beheer der grootboeken opkomen. Ook wenschte men te weten, hoe de tegenwoordige Minister van Financiën over het bestaan der Rijks-advokaten dacht.

Men vroeg: hoe de onvervreemdbare rente, ten laste van België, thans wordt geïnd? Waarom, in weerwil van de afschaffing van den accijns op het geslagt der varkens en schapen, in 1853 het getal der kommiesen met 18 en nu weder met 34 moest worden vermeerderd? welke ontvangers *f* 8000 bureau-kosten genieten, enz., enz.

Aangaande de posterijen, waren sommige leden bezorgd voor *overdrijving* van de zijde der Regering! De port bragt meer op, sedert de invoering der postwet *f* 102,670,29⁵ in de acht maanden en dus ruim *f* 150,000 in 't jaar, terwijl de uitgaven voor de dienst nagenoeg 4 ton gouds hooger zijn dan vroeger.

(Het publiek deelt die bezorgdheid gewis niet, maar hoopt, dat de Minister de *hoogste* briefport op 10 cents zal kunnen stellen.)

Sommige leden wenschten voor den reiziger, die zich op het vertrek-uur naar het spoorweg-station begeeft, gelegenheid, om de brieven, die hij in de rigting van den spoorweg te verzenden heeft, op het station zelf te kunnen bezorgen.

Er waren ook nog leden, die geen premie wilden hebben betaald voor een *gevangen zeehond*. De waarde van zoodanig dier lokte reeds genoeg uit tot de vangst.

Ten aanzien van de *wet op de middelen* werd in 't midden gebragt:

Is de tijd dáár, om de lasten der Natie te verminderen? Een niet onaanzienlijk getal leden antwoordde hierop ontkennend, en meende dat dit ongeraden of voorbarig was. (Onzes inziens zeer juist. Maar men houde in het oog, dat de toestand van Europa, tijdens het ontwerpen dezer wet, allengs meer donker en onheilspellend is geworden.)

Die leden wilden het tegenwoordig belastingstelsel behouden, de overschotten, zoo die er steeds mogten zijn, uitsluitend besteden tot delging der staatsschuld en eerst dan, als het verlaagde bedrag der renten van die schuld toeliet, eene wezenlijk afdoende vermindering in de belasting te brengen, daartoe overgaan.

In zoo verre waren het die leden dus meer eens met den Minister, die de Staatsbegrooting voor 1854 hielp verdedigen; was de volksmeening niet voor zulk een maatregel, dan voegt het den Staatsman, daaraan het hoofd te bieden, zoodra hij overtuigd is, dat geheele of halve toegevendheid tot maatregelen zoude leiden, ten nadeele des lands, en althans geen hand te slaan aan het belastingstelsel, allen om in vertoogen van ijver voor de belangen der bevolking, niet door anderen te worden overtroffen.

Een grooter aantal leden meende echter, dat het oogenblik gekomen was tot vermindering van lasten. De schatkist heeft geld en bij een zuinig beheer over een volgend jaar een overschot van verscheidene millioenen. Alzoo eene radicale hervorming van het belasting-stelsel en dadelijke afschaffing van een der meest drukkende accijnsen!

Die denkbeelden vonden echter, vooral in *ééne* der afdeelingen, ernstige tegenspraak wijl ze leiden moesten tot aanmerkelijke verhooging der directe belastingen of wel bepaald tot eene *income-tax* of tot eene belasting op de bezittingen, met hunne hatelijke inquisitoriale maatregelen. De radicale hervormers ontkenden echter, dat zij een income-tax op 't oog hadden. Sommige leden wilden liever eene amortisatie van schuld gestaakt of op kleiner schaal voortgezet hebben, dan de tegenwoordige belastingen onveranderd in wezen te laten blijven.

De meerderheid scheen geneigd, om de afschaffing der tonnegelden goed te keuren, maar de nog al talrijke minderheid vond daarin zeer veel bezwaar.

Verder was de meerderheid gestemd tegen de weglating der 23 opcenten op het gemaal. Dat baatte niet genoeg. Geheele afschaffing zou merkbaar verligten, maar een deel dier meerderheid was daar tegen. Andere leden keurden die maatregel af, omdat daarin eene stilzwijgende toezegging lag opgesloten, dat de accijns op 't gemaal langzamerhand *geheel* zou worden vernietigd.

De verhooging van opcenten op het binnen- en buitenlandsch gedisteleerd, werd door sommigen bestreden, op grond, dat zulks sluikerij zou uitlokken en dus geen hooger bedrag van belasting geven. Anderen wilden gelijker tijd afgeschaft hebben, den accijns op bier en azijn. Dit zou het verbruik van sterken drank krachtig tegen gaan.

Er werd behalve van het *gemaal*, ook gewezen op de afschaffing van de belasting op de *brandstoffen*. Die laatste zou de nijverheid begunstigen. Anderen wilden afschaffing van de belasting op de rogge, maar niet op de tarwe, en de laatste bij admodiatie. Vrij van die belasting zoude zijn, die beneden een bepaald cijfer in het personeel was aangeslagen en dus alle wezenlijke behoeftigen. Maar, voerde men hier tegen aan, dan schept gij eene nieuwe directe belasting, en hoe, als te gelijker tijd, de broodprijzen rezen? De kleine burger zou dan in tienden gedeelten moeten opbrengen, wat hij thans in fractien van centen ongemerkt iederen dag betaalt.

Ook het *personeel* kwam ter sprake. Dat drukt vooral op den middenstand in de steden; wenschelijk is het, dat een grooter deel van dien last op de rijken en aanzienlijken werd gebragt. De boer draagt mede niet genoeg in de directe belastingen. Eene herziening van de wet op het personeel zou daarin kunnen voorzien.

Afschaffing der kleinere patenten, was weder de wensch van anderen en verbetering in de heffing op het regt van successie en wel door het belasten van erfenissen, verworven in de regte opgaande lijn. Dit ging welligt ook het misbruik tegen, daarin bestaande, dat men, om het regt te ontduiken, met uitsluiting zijner broeders of zusters, zijne ouders tot erfgenamen verklaart.

Men vroeg eindelijk nog: welke zijn de inzigten der Regering omtrent de herziening van den aanslag der verponding op de gebouwde eigendommen? — heeft de suiker in 1853 het geraamde bedrag niet opgeleverd? — voldoet de lage aangifte van den accijns op het geslagt aan de verwachting? — hoe veel runderen en kalveren zijn hier te lande in 1853 veraccijnsd en hoe veel in de 9 eerste maanden van 1854? — kon de aanwas of kwelderkwetsie in Groningen nog niet tot een, altijd voor de schatkist voordeelig einde, worden gebragt? — hoe denkt de tegenwoordige Minister van financien over de Staatsloterij? — enz.

— Van Zutphen is gisteren een adres aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal toegezonden, door handelaren en industrielen in het distrikt. De adressanten betoogen het weinig afdoende der afschaffing van de rijksopcenten op het gemaal, door de regering voorgesteld. Zij verzoeken de Kamer om, in het belang der arbeidende klasse, de regering uit te noodigen, een voorstel te doen tot afschaffing van den accijns op het rogge-gemaal. Dit stuk draagt 114 onderteekeningen.

— Wij vernemen, dat eenige Onderwijzers-Gezelschappen in Noord Brabant, zich bezig houden met adressen aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden, inhoudende bezwaren tegen het wetsontwerp op het lager en middelbaar onderwijs, en voornamelijk tegen de art. 6 en 9. — Die gezelschappen houden art. 6 voor hoogst nadeelig voor het onderwijs, wanneer de kosten daarvan door de Gemeente-Raden worden geregeld. Volgens hunne meening, behoorde die regeling door Z. M. den Koning te geschieden, wijl de ondervinding in de laatste tijden de ontegensprekelijkste bewijzen heeft opgeleverd, dat de Gemeente-Raden in het algemeen, in vele opzigten, eene zeer ongepaste zuinigheid aan den dag leggen en het onderwijs weinig bevorderlijk zijn, daar, volgens het verslag der Regering zelve, in vele gemeenten de emolumenten der onderwijzers zoodanig zijn besnoeid, dat velen van hen nog geene *f* 300 's jaars genieten. — En art. 9, wat schorsing en ontslag aangaat, schijnt een niet genoegzamen waarborg tegen misbruiken daar te stellen: veel wenschelijker deelen zij het gevoelen, dat zulks gebeurde volgens art. 19 van de wet van 1806 op het lager onderwijs, namelijk, schorsing door heeren Ged. Staten en ontslag door Z. M. den Koning. *N. Br.*

— Wij vernemen dat Z. M. de koning niet tegen het denkbeeld is, om eene *hoogspringende fontein* te doen vereenigen aan het *monument*, alhier in 1856

zoo mogelijk op den Dam te onthullen, mits zoodanig werk dan ook — in verband met het aanbod der Duinwater-maatschappij — als eene kombinatie van nationaliteit en eventueel praktisch nut tevens, overeenkomstig *met* — en dit terrein *waardig* zou wezen. *Amst. Ct.*

:— Gisteren avond is in de residentie aangekomen en aan het hotel de *Oude Doelen* afgestapt, de heer *Novossilzoff*, nieuw benoemd 2e sekretaris van legatie bij het Russiesche gezantschap alhier, ter vervanging van den heer *Homoutoff*.

— Men zal zich herinneren, dat in der tijd door een onbekende eene som van duizend guldens ter beschikking van den stedelijken raad van Amsterdam is gesteld, om te worden toegekend als prijs aan dengeen, die het beste antwoord zoude inzenden op eene prijsvraag, betreffende de doorgraving van Holland op zijn smalst. De raad had daar nog duizend guldens bijgevoegd, en de Akademie van ingenieurs, belast met de beoordeeling der tien daarop ingekomen antwoorden. Wij vernemen thans, dat de akademie geen dier antwoorden voldoende heeft verklaard, en dat alzoo de prijs niet is toegewezen. *Handbl.*

:— Den 5 dezer heeft het prov. geregtshof in Zuid-Holland uitspraak gedaan in zake *Charles Bird*, beschuldigd van het in omloop brengen van valsche guldens of het beproeven om zulks te doen, zoowel te Schiedam als te 's Hage. Het hof heeft hem aan die misdaad schuldig verklaard, en hem dienvolgens veroordeeld tot 5 jaren tuchthuisstraft. Deze persoon, die in Portugal geboren is, kwam laatstelijk van Londen, waar hij, volgens zijne opgave, de bewuste guldens in ontvangst zou genomen hebben. Hij had er 78 bij zich. In het Hoogduitsche koffijhuis te Londen werden drie zijner medepligtigen door de policie aldaar gearresteerd.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 21 October.

De *Weener Z.* berigt officieel de zwangerschap der keizerin van Oostenrijk.

— Graaf *Esterhazy* vertrekt morgen weder naar Berlijn met het antwoord van Oostenrijk op de dépêche van Pruissen van 13 October. Men zegt, dat Oostenrijk zich bereidwillig verklaart nadere onderhandelingen aan te knoopen omtrent eene uitbreiding aan het verdrag van April te geven, mits Pruissen de grondstellingen in de nota van 30 Sept. uitgesproken, beame.

De meeste Weener bladen zien te gemoet, dat eene breuk tusschen Oostenrijk en Pruissen op handen is. De beurs leidt onder den indruk der vrees hiervoor.

Er schijnt sprake van de bijeentrekking van een leger ook aan de Boheemsche grenzen.

— De *Loyd* van 19 Oct. deelt de volgende berigten mede:

„De berigten, uit de Krim zijn van den 11. Oct. De negen batterijen, die in de eerste paralel geplaatst zijn, waren toen geheel gewapend. Het materieel van het belegerings geschut, tegen Sebastopol geplant, is het rijkste en talrijkste, 't welk immer tegen eene vesting is aangewend. Het telt 102 Engelsche vuurmonden, waarvan er 60 van Malta zijn aangevoerd, 75 kanonnen van het grootste kaliber uit de Turksche arsenalen en 90 Fransche kanonnen, van welke reeds 40 in batterij lagen. Het Russiesch geschut is van mindere dragt.

„Het is buiten twijfel dat het voornaamste middel van verdediging der forten bestaat in de mijnen, die op verschillende punten zijn aangelegd, en wanneer de belegeraars, na het bres schieten, den storm wagen, zijn door hen tegenmijnen aangelegd.

„Volgens brieven uit Galatz van den 11 Oct., hebben er in de nabijheid van Ibraïlow en Hirzowa groote troepen bewegingen der Turken plaats: 30,000 man trekken bij Ibraïlow bij een; 8000 zijn er reeds aangekomen. Van Schumla trekken de Turken in de Dobrutscha, en het is waarschijnlijk, dat de vijandelijkheden tegen het einde van October aldaar zullen beginnen. De Turksche patrouilles — aldus schrijft men uit Isaktscha — wagen zich reeds op den anderen oever van den Donau en zetten hunne verkenningen op het Russiesch grondgebied voort. Isaktscha wordt met afzonderlijke forten omringd.

„De generaal *Luders* is van Remi naar Ismaïl vertrokken, en zal zich verdedigender wijze handhaven."

Uit Athene wordt van den 12. berigt, dat de heer *Metaxa*, nadat hij wegens hoog verraad is vrijgesproken, zijn ontslag heeft gevraagd, als gezant. De vertegenwoordigers der Westmagten wenschen dat hij worde afgezet. — Het dagblad *de Hoop* heeft het bevel ontvangen de tijdingen uit de Krim niet op zijne wijze mede te deelen. Het zal zijne uitgave thans staken. — Bij de opening der Grieksche kamers zullen door de regering alleen de financiële ontwerpen van wet en het budget worden aangeboden, om zooveel mogelijk alle heftige beraadslagingen over de aangelegenheden van den dag te voorkomen.

WEENEN, Zondag 22 October.

De *Oesterr. Corr.* meldt: „Uit de Krim zijn berigten ontvangen tot den 15., die niets beslissends behelzen. Groote massa's Russiesche troepen zijn op dat schiereiland verschenen, en de vrije gemeenschap der Russen met de vesting Sebastopol wordt steeds behouden."

Uit Odessa meldt men van den 19. October:

De grootvorsten *Michael* en *Nikolaas* zijn op hunne reis van Petersburg naar het Zuiden door Nicolaïeff getrokken en hebben van daar hunnen togt naar Kischinew (Bessarabië) voortgezet.

BERLIJN, 21 October.

Men deelt thans de geheele Pruiss. nota van 13 October in antwoord op de laatste Oostenrijksche nota mede, waarvan van verschillende zijden reeds uittreksels zijn gegeven, die vrij juist blijken.

„De Pruissiesche minister geeft met eenige verwondering te kennen, dat de nota van Weenen reeds in een Oostenrijksch dagblad verscheen, enkele uren nadat ze den koning was overhandigd.

„Pruissen waardeert de openhartigheid, waarmede Oostenrijk het *minimum* der eischen jegens Rusland karakteriseert, dat aan de Duitsche mogendheden ter aanneming kan worden voorgesteld. Pruissen wil niet het minst inwerken op de beslissing der Duitsche staten in dezen; van daar zijn stilzwijgen, ofschoon zelfs onderscheidene Duitsche bondgenooten den wensch hebben te kennen gegeven de gedachte van Pruissen in deze te kennen.

„Het doel van de mededeeling van 21 Sept. was de juiste strekking te kennen van den invloed door Oostenrijk op de Vorstendommen te bezigen, na derzelver bezetting, waardoor men zou kunnen opmaken, in hoeverre men zich naar den wensch van Oostenrijk in den Bondsdags kon verklaren. Pruissen had niet goed veronderstеld, dat Oostenrijk zijne betrekking met Turkije en diens bondgenooten zou veranderen, maar wenschte ten volle de verpligtingen te kennen, welker vervulling Oostenrijk meent verschuldigd te zijn.

„Pruissen beschouwt het geheel overeenkomstig het verdrag van April, dat men er op lette op welke wijze de vorstendommen weder het tooneel des oorlogs mogten worden, en of een aanval tegen het Oostenrijksche gebied niet zij geprovoceerd; een aanval van Rusland schijnt men thans niet behoeven te duchten; de marsch der keizerlijke garde naar Polen heeft bij den oorlog, waarin de Czaar verkeert, niets bedreigends.

„Daarom erkent Pruissen al het ernstige van den tegenwoordigen toestand en de pligten, die hem de zorg voor de zekerheid van Duitschland in het Oosten oplegt.

„De stelling door Pruissen in zake de 4 vredes voorwaarden genomen, wordt geheel miskend. Het heeft die in Petersburg ondersteund, ofschoon er het belang van voor Duitschland niet in 't oog springt. Pruissen heeft het gedaan, omdat het er echter de grondslagen in erkende van aanstaande vredes onderhandelingen, het heeft zelfs een nieuw protokol in dien zin gewenscht, maar altijd zonder zich tot militaire medewerking te willen binden. — Daar waar uit een Duitsch oogpunt de aanneming van de 4 voorwaarden niet zoo noodig schijnt, meende Pruissen, uit een Europeesch oogpunt zijn zedelijke steun er aan te moeten geven.

„Pruissen kent zijne regten en pligten als Europesche mogendheid, maar het heeft een te hoog denkbeeld van het vereenigd Duitschland, dan dat het zou meenen zijne stelling als Europesche magt afbreuk te doen, door als eerste pligt te stellen Duitschland's belangen te verdedigen.

„De vrije vaart op den Donau en de wijziging van het beschermregt over de prinsdommen, zijn zeker belangrijk genoeg voor Duitschland, om ze in den Bondsdag ter sprake te brengen, maar Pruissen ziet daar niet in, dat de Bond thans eene beslissende houding aanneeme. Pruissen heeft echter in verschillende omstandigheden aan den Bond een invloed bij de behandeling der groote Europesche vraagstukken gegeven, die door overig Europa toen niet werd beaamd.

„De Bond behoeft zich thans niet, naar Pruissen's meening, te verklaren over feiten, aan welker volbrenging ze niet heeft deelgenomen. Er is eene kalme aanschouwing die geenzins teeken van zwakheid is.

„Pruissen erkent tot zijn spijt dat zijne zienswijze met die van Oostenrijk verschilt; dat verschil vindt echter minder zijn grond in de uitlegging van het verdrag van April, dan in het sluiten van een verdrag door Oostenrijk, buiten Pruissen en den Bond, waardoor het verpligtingen heeft op zich genomen, die de andere Duitsche staten niet deelen.

„Pruissen wil zich houden aan het verdrag van April, zonder zich door verwijtingen daarvan te laten afbrengen, die het zelfs niet wil beantwoorden. Wil men verandering in dat verdrag het zal er de voorstellen van in overweging nemen. Wat Oostenrijk verder alleen aan den Bond mogt willen voordragen, Pruissen zal tot later zijne beslissing daaromtrent zich moeten reserveren."

ENGELAND.

LONDEN, 22 October.

Lord *Canning* en *William Page*, chef van het buitenlandsche Postwezen, zijn naar Parijs vertrokken, om met het Fransche gouvernement een nieuw Postkontract tot stand te brengen.

— De *Morning-Herald* berigt, dat de admiraliteit last heeft gegeven aan den heer *Deane*, chef der duikers bij de marine, zich onmiddelijk naar de Zwarte zee te begeven en zich ter beschikking te stellen van den opperbevelhebber der vloot.

— Het Oostenrijksch schroef-stoomfregat Radetzki. te Greenhithe door *M. Wigram* gebouwd, heeft heden Londen verlaten, onder bevel van kapitein *Schmidt*, sedert 35 jaren in Oostenrijksche dienst, en is naar Triest gestoomd. Dit fraai schip heeft 200 man scheepslieden en 24 officieren aan boord; het is voorzien van eene machine om brand te blusschen volgens het systeem van *Philips*.

— 23 *Oct.* Gec. $94^5/_8$; Sp. 3 pCt. $37^1/_2$; 1 pCt. $18^1/_8$; Rusl. $4^1/_2$ pCt. 95; Peru 71; Mex. 23; Turk. $2^1/_2$.

FRANKRIJK.

PARIJS 22 October.

Ook de *Moniteur* deelt heden, maar onder alle reserve, de dépèche mede, volgens welke het vuur den 13. tegen Sebastopol zou geopend zijn. Het *J. des Déb.* deze tijding ook voor waar aannemende zegt, dat dit openen van het vuur op den 13. zeer waarschijnlijk is, als den 9. de loopgraven zijn geopend. Den 29. Sept. voor Sebastopol gekomen zouden de verbonden legers dan in 14 dagen alles hebben voorbereid, wat tot een aanval tegen eene groote vesting behoort. Zij hebben natuurlijk het eerst de hoogten van Balaklava en de baaijen van kaap Chersonesus moeten versterken, om deze punten, waar langs het Engelsche en Fransche leger elk zijne krijgs- en mondbehoeften moet erlangen, tegen iederen overval der Russen te beschermen. Te gelijker tijd hebben zij het geschut ontscheept, dat vooral door de marine zal zijn bewerkstelligd, en zijn de noodige verschansingen opgeworpen buiten den kring der stad. Men heeft daarbij van de omliggende hoogten gebruik gemaakt en bovenal den kant tusschen Inkerman en het uiterste punt der reede van Balaklava moeten versterken, omdat van die zijde de Russen moeten komen, die tot ontzet mogten opdagen. Reeds zijn 20,000 Franschen en evenveel Engelschen bestemd, om die linie te bezetten, ten einde elken aanval af te weren, terwijl de belegering wordt voortgezet. Behalve de aanvalswerken, moet men echter ook verdedigingswerken tegen de stad opwerpen. Het is namelijk duidelijk, dat men op krachtige uitvallen van het garnizoen moet rekenen, en daartegen moet men zich evenzeer naar de beste middelen, die de krijgskunst aangeeft, wapenen; men moet tot steun van de belegeraars en tot punt van hereeniging redoutes en verschansingen ook hier daarstellen. Dit alles in 14 dagen af te maken, dat is zijn tijd goed gebruiken.

De *Patrie* meldt, ook onder voorbehoud, dat den 7. reeds de eerste pararel was geopend. Den vorigen dag was bij eene verkenning de kaptein der genie *Schmit* door een kogel der vesting gedood. Men had op den 7. eene groote Russiesche divisie op 3 mijlen afstands van het verbonden leger opgemerkt, en hield zich gereed die troepen, zoo noodig, te ontvangen.

Zijn de *Moniteur* en vervolgens alle andere bladen het berigt komen brengen van den aanvang der beschieting, bijzondere telegrafiesche depèches zeggen, dat tot den 15. nog niets zou zijn geschied. Die tegenstrijdigheid in de berigten is alleronaangenaamst. Men zal thans, naar men verneemt, eene dagelijksche stoombootdienst tusschen de Krim en Konstantinopel oprigten, om van daar de tijdingen per koerier naar Bucharest en vervolgens over Kroonstadt of Hermanstadt naar Europa over te brengen. Men hoopt daardoor in geregelde gemeenschap te komen, en, als er iets te melden is, telkens in uiterlijk 9 of 10 dagen *zekere* berigten te kunnen ontvangen.

Uit de rapporten van admiraal *Hamelin*, loopende tot den 8., blijkt, dat de Fransche marine 1000 zeelieden en 40 stukken geschut heeft ontscheept. Een uitval was door de Russen nog niet gedaan. Versterking is de Russen langs de landengte van Perekop gekomen, waar ze door onze schepen is beschoten. Men meende, dat die Russ. divisie 8 à 10,000 man telde. Te Balaklava kwamen steeds troepen aan. 2 Russ. koopvaarders waren genomen en bij Sebastopol in den grond geboord.

Men heeft hier gesproken van versterkingen, die vorst *Menschikoff* zou erlangd hebben en die zijn leger op 96,000 man hadden gebragt, behalve de 20,000 man in de vesting. Dit schijnt onwaar.

ADVERTENTIEN

*** Heden overleed plotseling, aan de gevolgen van eene slepende ongesteldheid, in den ouderdom van 55 jaren, diep betreurd door zijne betrekkingen, de WelEdelGeb. Heer JACOB CORNELIS ARMAND VAN DEN HEUVEL.

Utrecht den 20 October 1854.

Eenige kennisgeving.

*** Heden overleed onze veel geliefde Dochter ANTONIA PETRONELLA.

Utrecht, 21 October 1854.

E. J. VAN EEDEN.
J. J. VAN EEDEN,
MUNTENDAM.

Eenige kennisgeving.

*** Die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan wijlen den Heer F. C. GOBIUS, laatstelijk Stedelijk Ontvanger aan de Tolsteegbarrière te Utrecht, gelieven daarvan voor den 4. November 1854, opgave te doen, ten kantore van de Notarissen STEVENS en BUSKES, te Utrecht.

KEURING DER DEKHENGSTEN.

De COMMISSIE VAM LANDBOUW in de provincie *Utrecht* maakt bij deze aan alle eigenaars of houders van dekhengsten bekend, dat, in gevolge van het Besluit der Staten dezer provincie van den 22 November 1853, goedgekeurd door Z. M. den Koning bij besluit van den 15 December 1853. N°. 81, de KEURING DER DEKHENGSTEN, welke den ouderdom van *twee en een half jaar* hebben bereikt, zal gehouden worden op *Zaturdag* den 11, 18 en 25 *November* 1854, des middags ten 12 ure precies, aan het Maliehuis buiten de stad Utrecht.

De eigenaars of houders van dekhengsten, die zonder wettige redenen van verhindering hunne hengsten op de aangekondigde keurdagen niet hebben aangebragt, zullen, krachtens artikel 9 van het Reglement op de Paardenfokkerij in deze provincie, eene boete van *f* 30 tot *f* 75 voor ieder niet aangebragten hengst verbeuren, en daarenboven een zoodanigen hengst niet tot dekhengst mogen gebruiken.

Indien een dekhengst door ziekte of eenig gebrek buiten staat is, om op een der bepaalde keurdagen te worden aangebragt, zal de eigenaar of houder verpligt zijn, om daarvan zoo spoedig mogelijk eene schriftelijke verklaring van een erkenden veearts aan de Commissie van Landbouw in te dienen, op de boete van *f* 5 tot *f* 10, volgens art. 10 van het bovengemelde Reglement.

De eigenaars of houders van zoodanige dekhengsten, welke na den afloop der keurdagen van buiten in deze provincie worden ingevoerd, moeten, binnen den tijd van vier weken na den invoer, aan de Commissie van Landbouw, ter goed of afkeuring dier dekhengsten, eene buitengewone keuring aanvragen, op eene boete van *f* 30 tot *f* 75, volgens art. 11 van het meergenoemde Reglement.

Aan de eigenaars of houders der BEST GEKEURDE DEKHENGSTEN zullen op Zaturdag den 2 December 1854, des middags ten 12 ure, ook aan het Maliehuis buiten Utrecht, *eene premie van honderd guldens* en nog *twee premiën*, ieder van *zeventig guldens*, worden toegekend, welke premiën echter niet zullen worden uitbetaald, dan na verloop van één jaar na die toekenning, en slechts voor zoo ver alsdan het bewijs zal geleverd worden, dat de premie-hengst gedurende dat jaar tot dekking aangehouden, of wel gestorven is.

Utrecht den 9 October. 1854

De Commissie van Landbouw in de provincie Utrecht,
MARTENS VAN SEVENHOVEN.
Ter ordonnantie van Dezelve,
J. J. DE GEER.

*** De Notaris J. C. SCHADEE, te Zeijst, zal op Donderdag 26 October 1854, des voormiddags ten 10 ure, aan het Logement *Woud en Bergsoord*, in de gemeente Driebergen, publiek verkoopen: PAARDEN, KOEIJEN, moderne RIJTUIGEN, Tuigen en andere roerende Goederen. Alles daags vóór en op den verkoopdag e bezigtigen.

*** Bij L. E. BOSCH EN ZOON, te Utrecht, is van de pers gekomen en alom verkrijgbaar gesteld:

EGLANTINES, PERVENCHES ET CYPRÈS,

POÉSIES MORALES ET RELIGIEUSES,

PAR ***AUG. CLAVAREAU,*** membre de plusieurs sociétés savantes, Chevalier des ordres du Lion Néerlandais et de la Couronne de Chêne . . . . à *f* 1,40.

Dit bundeltje Fransche gedichten, die allen eene zedelijke en godsdienstige strekking hebben, is een allerliefst geschenk ook voor Dames; het is trouwens voor alle leeftijden geschikt, en verdient voor schoolgebruik, vooral ook om den zeer goedkoopen prijs, aanbeveling. Het is met eenen keurigen lithographieschen titel voorzien.

☞ Inteekenlijsten zijn bij alle soliede boekhandelaren open gesteld op:

DE GESCHIEDENIS VAN TURKIJE

door ALPHONSE DE LAMARTINE.

De belangstelling, die Turkije en zijne geschiedenis teregt wekken, nu geheel Europa het oog heeft gevestigd op 't geen om en voor Turkije geschiedt, — de bekendheid van den schrijver met het Mahomedaansche rijk, waar hij geruimen tijd vertoefde, — de beroemde naam, dien *de Lamartine*, als een der eerste dichters en letterkundigen van den tegenwoordigen tijd zich heeft gemaakt, — dit alles waarborgt de uitgevers, dat het werk niet minder de algemeene aandacht hier te lande zal wekken dan in andere rijken. Door eene bekwame hand vertaald, onder het oog van een bijzonder vriend van den beroemden schrijver, een uitnemend Nederlandsch taalgeleerde, — zal dit boek tevens VEEL MINDER kosten dan de Fransche uitgave, en toch met gelijke zorg worden uitgegeven.

Aan de geëerde inteekenaren is verzonden het 13e Deel van:

DE REGTZAAL,

bearbeid door **Mr. J. B. VOS,** Advocaat te Leeuwarden, onder toezigt van **Mr. J. E. GOUDSMIT,** Advocaat te Leijden. (Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering V.) *f* 4,— buiten inteekening *f* 4,50.

Met nog een half deel is thans ook de Burg. Regtsvordering kompleet.

*** **Verkooping** van eene groote partij extra zware gave SCHIETWILLIGEN- ESSCHEN en EIKEN BOOMEN, zeer geschikt tot werkhout, mitsgaders HAKHOUT, enz., alles staande op de Hofstede *Noordhuizen*, onder Wijk bij Duurstede, nabij den Lekdijk, op Dingsdag den 31. October 1854, des morgens ten 10 ure, op gemelde Hofstede, ten overstaan van den Notaris VAN STRIJEN, te Wijk bij Duurstede.

*** Op Dingsdag den 31. October 1854, des voormiddags ten 10 ure precies, zullen op de Buitenplaats *de Wiers*, te Vreeswijk, ten overstaan van den Notaris CAMBIER VAN NOOTEN, te Lopik gevestigd, publiek worden verkocht:

Eene partij zware en gave BOOMEN, zeer geschikt tot Werkhout en gemakkelijk te Water te vervoeren, bestaande in 243 EIKEN, 15 ESSEN en 8 BEUKENBOOMEN.

Aanwijzing te bekomen bij den Tuinbaas op *de Wiers*.

*** De ondergeteekende Stads Vendumeester, te Utrecht, zal op Maandag 13 NOVEMBER 1854 en volgende dagen, ten kantore van het *Stads Venduhuis*, *aan de Mariaplaats* aldaar, verkoopen: Eene zeer belangrijke verzameling **Boek- en Plaatwerken** enz., waarvan de Catalogus binnen weinige dagen zal worden verkrijgbaar gesteld.

J. S. BRESSER.

*** **Te Huur,** tegen 1 December, op een der beste standen van de Oude Gracht, twee GEMEUBELEERDE KAMERS. Adres franco brieven bij den Boekhandelaar S. ALTER, te Utrecht.

*** Men vraagt binnen Utrecht, om dadelijk in betrekking te komen, EENE JUFVROUW, het hoeden maken grondig verstaande; salaris naar bekwaamheid. Te bevragen onder lett. H. aan het Bureau dezer Gourant.

*** Door S. E. VAN NOOTEN te Schoonhoven, is op heden uitgegeven en verzonden, een werkje getiteld:

DE JONG GEHUWDE VROUWEN.

SCHETSEN UIT HET HUWELIJKSLEVEN;

NAAR HET FRANSCH VAN
J. N. BOUILLIJ,
DOOR
N. A. VAN CHARANTE.

In 12° formt., met eene Staalgravure. Prijs *f* 1,60, gebonden in rood of blaauw bandje *f* 1,90.

Inhoud: I. De engagements bezoeken. II. Het eerste vermoeden. III. Een heeren diné. IV. Het dames toilet. V. De zucht naar roem. VI. De vreemde in haar eigen huis. VII. Verschil van jaren. VIII. Buitensporige gedienstigheid. IX. De violieren. X. Geduld en arbeid. XI. Vertrouwde dienstboden. XII. Misdadige vrees. XIII. Verwaarloosde kundigheden. XIV. Het is te laat.

*** De Boekhandelaar K. BENNÉ, Bakkersteeg No. 299 te Utrecht,

Heeft heden à 5 Cents verkrijgbaar gesteld het SUPPLEMENT op de Catalogus zijner Hollandsche **Leesbibliotheek,** bevattende bijna 300 nommers der nieuwste Werken.

Leesgelden 5 Cents per boekdeel.
Fransche werken 3 Cents per boekdeel.

WAARNEMINGEN, godaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Oct.	Uren	Windrigting.	kr.	Barom. bij 0°	Ther. F	Afwijk. d. temp.	Vochtigh.	Gev. regen	Aanmerkingen.
22	2	wzw.	4	742,58	51,3	— 1.6	0,99	11,8	Zwaar bewolkt.
	10	zw.	0	48.57	44,4		1,00	3,1	Bijna helder.
23	8	zzw.	1	47,39	43.3		96	0,9	Bewolkt.
	2	wzw.	0	46,18	48,4	— 3.8	92	4,8	Idem.
	10	zzw.	1	45,96	45,0		97	0	Id.; 's av. weerl.
24	8	zw.	2	48,60	43,0		93	6,4	Idem.

PRIJZEN DER EFFECTEN.

AMSTERDAM 23 October 1854.

OMSCHRIJVING.	volgens de Societ. tot nut des Obligatie-Handels. van	tot	gebl.
NEDERLAND.			
Werkel. Schuld. . . . $2^1/_2$ pCt.	$58^1/_8$	$58^3/_8$	$58^1/_4$
dito dito . . . . . . 3 „	$69^3/_4$	70	$69^7/_8$
dito dito . . . . . . 4 „	88	$88^9/_{16}$	$88^1/_8$
Amortisatie-Sijndicaat $3^1/_2$ „	$86^1/_2$		
Oost-Indische Leening 4 „	88		
RUSLAND.			
Oblig. bij *Hope en Co.* 5 „	$98^3/_8$	$98^1/_2$	$98^1/_2$
Obligat. 1828 en 1829 5 „	99		
Certificaten 1840 . . 4 „	$71^7/_8$		
Certificat. bij *Stieglitz* 4 „	$71^1/_4$	$71^3/_8$	$71^7/_8$
dito Adm. te Lond. $4^1/_2$ „	$81^1/_2$	82	82
Certific. van Assign. . 5 „	$56^1/_8$		
POLEN.			
Obligatien . . . . 4 pCt.	$64^1/_4$		
SPANJE.			
Obligatien . . . . 1 „	$17^7/_8$	18	$17^{15}/_{16}$
dito . . . . 3 „	$37^1/_8$		
Binnenl. Schuld. . . . 3 „	$32^7/_{16}$	$32^1/_8$	$32^1/_8$
Amortisable, ...	$4^3/_4$		
Bewijzen Coupons. . . .	5	$5^1/_4$	$5^1/_4$
OOSTENRIJK.			
Oblig. Metaliek . . . . 5 pCt.	$64^1/_4$	$64^3/_4$	$64^5/_8$
dito dito N. . . . . . . 5 „	74	$74^1/_2$	$74^7/_{16}$
dito dito La B. . . . . 5 „	74	$74^1/_2$	$74^7/_{16}$
dito dito . . . . $2^1/_2$ „	$32^1/_4$	$32^9/_{16}$	$32^9/_{16}$
BELGIE.			
Certific. bij *Rotschild* $2^1/_2$ „	$47^3/_4$		
PORTUGAL.			
Obligatiën. . . . . 3 pCt.	$35^5/_8$	$35^3/_4$	$35^5/_8$
AMERIKA.			
Peru, Geldleening 1854 $4^1/_2$ pCt.	68		
Venez., Oblig. 6 pCt. nu 4 „	$23^1/_2$		
Grenada, Oblig. . . . $2^1/_2$ „	$15^1/_8$	$15^3/_{16}$	
Mexico, Obl. 1851 £ 100 3 „	$21^1/_2$	$21^5/_8$	$21^9/_{16}$

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.